Dosarul nr. 2 - 587/2023
(2-23004179-12-2-10012023-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 octombrie 2023 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța compusă din:

Președinte ședință:
Judecător Tatiana Sîrcu
Grefier Nicoleta Calinicenco

cu participarea: reclamantei *****; a reprezentantului reclamantei ***** – *****, fiind împuternicită în baza mandatului seria ***** din *****; a reprezentantului pîrîtului ***** – avocatul *****, fiind împuternicit în baza mandatului seria ***** din *****;

în lipsa: pîrîtului *****, a reprezentantului Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, procedura de citare fiind respectată,

examinînd în ședință publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către *****, cu participarea intervenientului accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

1. La data de 05 ianuarie 2023, reclamanta ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva pîrîtului ***** cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta susține că la data de ***** a încheiat căsătorie cu pîrîtul, din care a rezultat feciorul ***** născut la *****.

3. Afirmă reclamanta că, relația de căsătorie cu pîrîtul a fost una dificilă de la începutul acesteia. Din cauza incompatibilităților de caractere, a lipsei încrederii reciproce și a viziunii diferite asupra modului și principiilor de conviețuire între părți au fost neînțelegeri complexe, care nu au putut fi soluționate de comun acord. Totodată, nașterea copilului nu a reușit să mențină relația de familie, căci imediat după naștere, din cauza neînțelegerilor, reclamanta s-a separat de pîrît și au locuit doi ani separat, în

timpul cărora reclamanta s-a ocupat singură de întreținerea și îngrijirea copilului, fiind ajutată de părinții săi. Ulterior, la insistența soțului reclamanta a acceptat să mai dea o șansă căsătoriei, însă și aceasta a eșuat.

4. Relevă reclamanta că pîrîtul este plecat în Germania de mai mulți ani, unde muncește oficial, iar distanța și traiul separat a răcit relația între ei, astfel încît la moment nu sunt interese și planuri comune de viață. Pîrîtul revine în Republica Moldova ocazional, iar la ultima vizită din noiembrie 2022 au discutat despre desfacerea căsătoriei pe cale pașnică, la care pîrîtul a fost de acord. Cînd reclamanta a reușit să programeze vizita la notar, pîrîtul a refuzat să meargă, spunînd că pleacă în Germania. Astfel, fiind epuizate căile de desfacere a căsătoriei în mod pașnic.
5. Reclamanta susține că, distanța și neînțelegerile permanente, atmosfera tensionată care există între ea și pîrît de fiecare dată cînd acesta revine în țară, a condus la convingerea sa fermă privind imposibilitatea păstrării relației de familie și la inoportunitatea continuării căsătoriei în circumstanțele descrise, astfel încît nu dorește acordarea de către instanță a termenului de împăcare.
6. Totodată, de îngrijirea și educația fiului comun ***** s-a ocupat reclamanta nemijlocit, pîrîtul fiind permanent plecat peste hotare. Ce ține de drepturile părintești ale pîrîtului, reclamanta nu a creat impedimente, depunînd efort pentru ca tatăl să aibă un rol activ în viața copilului. Împreună au luat decizia privind alegerea pentru copil a unui centru educațional extrașcolar privat pentru bune condiții de instruire.
7. Afirmă reclamanta că, la moment pîrîtul contribuie la cheltuielile pentru întreținerea copilului după propria lui voință, neacceptînd să se discute ce ține de împărțirea echitabilă a tuturor cheltuielilor reale și necesare pentru copil. Astfel, pîrîtul a decis unilateral să achite activitățile extrașcolare ale copilului, sportul și costul programului prelungit după școală. Totodată cunoaște doar că pîrîtul muncește oficial în Germania, orașul *****, în calitate de transportator și distribuitor de colete, însă nu a avut niciodată acces la informația despre angajator, contractul de muncă și mărimea veniturilor salariale ale pîrîtului. În lipsa acestor informații, reclamanta este în imposibilitatea a adresa respectivele demersuri necesare pentru solicitarea acestora și prezentarea instanței de judecată.
8. Ulterior, reprezentanta reclamantei, avocatul *****, împuternicită în baza mandatului seria ***** din *****, a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat încasarea cheltuielilor deja suportate pentru întreținerea, instruirea și tratamentul medical al copilului, precum și încasarea cheltuielilor pentru viitor pentru întreținerea copilului minor ***** invocînd că pîrîtul nu participă benevol la întreținerea și educația copilului, iar toate cheltuielile ce țin de alimentarea copilului, plata serviciilor comunale, tratamentul medical, de învățămînt și activități extrașcolare sunt suportate de către reclamantă de sine stătător.
9. Astfel, reclamanta deja a suportat cheltuieli în sumă de 76 015 lei pentru: alimentație, instruire și tratament medical – 32 450 lei, întreținere – 4 753 lei, tratament medical – 23 513, 1 lei, sărbătorirea zilei de naștere a copilului – 7 907,65 lei, servicii comunale – 7 391,3 lei. Respectiv, urmează a fi recuperate din contul pîrîtului a sumei de ½ din aceste cheltuieli care constituie 38 008 lei.

10. La fel, reclamanta susține că, pîrîtul urmează să recupereze și cheltuielile care vor fi suportate în viitor de către reclamantă în legătură cu instruirea copilului în sumă de 7 290 lei, lunar, formată din: 5 000 lei – curs extrașcolar de instruire, cerc fotbal – 850 lei, cerc pictură – 1 440 lei. Respectiv, urmează a fi recuperate din contul pîrîtului a sumei de ½ din aceste cheltuieli care constituie 3 645 lei lunar.

11. Reprezentanta reclamantei invocă în vederea concretizării acțiunii că deoarece reclamanta nu dispune de probe concrete referitoare la mărimea salariului și a altor venituri lunare ale pîrîtului, este părtinitor a stabili de către instanța de judecată a pensiei pentru întreținerea copilului minor ***** în sumă bănească fixă, în mărime de 5 000 lei, lunar, cuantumul care se datorează cheltuielilor efectuate lunar de către reclamantă conform costurilor de piață națională, necesare pentru întreținerea și instruirea copilului.

12. Astfel, în urma concretizării pretențiilor din acțiune, reprezentanta reclamantei solicită:

-admiterea cererii de chemare în judecată;

-desfacerea căsătoriei cu pîrîtul *****, încheiată la data de ***** de către Oficiul de stare civilă mun. Chișinău, *****, înregistrată în Registrul de stare civilă cu nr. *****;

-stabilirea domiciliului copilului minor ***** născut la *****, la domiciliul reclamantei;

-încasarea de la pîrîtul ***** în beneficiul reclamantei a pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 5 000 lei, lunar, de la data depunerii cererii în instanță și pînă la atingerea majoratului;

-încasarea din contul pîrîtului ***** a sumei de ½ din cheltuielile efectuate de către reclamantă în vederea întreținerii și educației copilului minor ***** care constituie 38 008 lei;

-încasarea din contul pîrîtului ***** a sumei de ½ din cheltuielile viitoare efectuate de către reclamantă în vederea întreținerii și educației copilului minor ***** care vor constitui lunar suma de 3 645 lei, pînă la atingerea majoratului a acestuia;

-încasarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele din referința pîrîtului

13. Prin referința depusă la data de 06 septembrie 2023, pîrîtul ***** recunoaște acțiunea în partea stabilirii domiciliului copilului ***** cu reclamanta, ***** și în partea desfacerii căsătoriei, însă nu este de acord cu motivele desfacerii căsătoriei invocate de către reclamantă. Astfel, căsătoria dificilă și lipsa încrederii între soți de la bun început despre care vorbește reclamanta sunt opozabile cu faptul acceptării de către pîrît a propunerii reclamantei de a investi banii dobîndiți la nuntă în procurarea unui apartament, care, ulterior dreptul de proprietate a fost transmis părinților reclamantei. Totodată, tentativă pentru desfacerea căsătoriei reclamanta a manifestat încă cînd copilul avea doar 3 luni, argumentînd că nu au viziuni comune.

14. În perioadă de muncă a pîrîtului în Federația Rusă, precum și în Republica Federală Germană, reclamanta a renunțat la această tentativă, dat fiind faptul că pîrîtul contribuia la întreținerea copilului, dar și salariul pe care îl primea îl trimitea în întregime reclamantei. Cu toate că pîrîtul i-a propus reclamantei de a se muta cu

traiul în Republica Federală Germană pentru a oferi un viitor mai bun copilului, aceasta a dat de înțeles că nu dorește.

15. Pîrîtul consideră că, reclamanta este cointeresată mai mult în profitul financiar al său, decît în menținerea relațiilor de familie, motiv din care susține acest capăt de cerere.

16. Ce ține de pretențiile materiale, pîrîtul le recunoaște parțial. Astfel, pîrîtul menționează că deja nu mai este angajat în cîmpul muncii în Republica Federală Germană și momentan este șomer, cu rate de achitat pentru automobilul procurat. În aceste circumstanțe, pîrîtul subliniază că la stabilirea contribuției părinților în comun, cît și separat la întreținerea copilului minor, trebuie să se țină cont de posibilitățile materiale reale și nu dorinței reclamantei. Ca criteriu de evaluare a contribuției poate servi datele statistice ale Biroului Național de Statistică care au prevăzut pentru anul 2022 minimul de existență pentru copilul minor în vîrstă de 7-17 ani în sumă de 3 188, 60 lei. Respectiv, este de acord să achite pensie de întreținere a copilului în mărime de 2 000 lei, lunar.

17. În partea ce ține de încasarea cheltuielilor suplimentare deja făcute pentru întreținerea copilului în sumă de 38 008 lei, pîrîtul consideră că este o cerință abuzivă și neîntemeiată, deoarece aceste cheltuieli nu fac parte din categoria circumstanțelor excepționale care ar da motiv instanței de judecată să oblige partea să o achite. Totodată, pîrîtul menționează că toate cheltuielile de tratament medical, inclusiv analize medicale costisitoare puteau fi date in instituție medicală de sector, unde acestea sunt gratuite pentru copii. Cheltuielile de consum suportate în interesul copilului minor ***** au fost făcute benevol de către reclamantă, iar la propunerea pîrîtului de a deschide unui cont bancar pe numele copilului, unde acesta urma să transfere periodic anumite sume de bani, reclamanta a refuzat, deoarece prefera să primească bani în numerar, care nu pot demonstra aportul pîrîtului la întreținerea copilului.

Explicațiile părților

18. **Reclamanta** *****, asistată de reprezentanta sa, avocatul *****, împuternicită în baza mandatului seria ***** din *****, în ședința de judecată s-a prezentat și a susținut acțiunea conform temeiurilor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în cererile de concretizare (suplimentare). Totodată, a menționat că ultimul transfer de 500 de euro a fost efectuat în luna decembrie 2022.

19. **Pîrîtul** *****, asistat de avocatul *****, fiind împuternicit în baza mandatului seria ***** din *****, în ședința de judecată s-a prezentat și a recunoscut parțial acțiunea înaintată de *****, invocînd că este de acord ca domiciliul copilului minor ***** să fie stabilit cu mama și să achite pensie pentru întreținerea copilului minor în mărime de 2 000 lei, deoarece nu este angajat oficial în cîmpul muncii. Totodată a indicat că, pîrîtul participă la întreținerea copilului minor.

20. **Intervenientul accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău**, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei prin citație, cu aviz de recepție, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8008127000AS în ședința de judecată nu au asigurat prezența unui

reprezentant însă, prin cerere depusă la 17 martie 2023, a solicitat examinarea în lipsă. În temeiul art. 206 din *Codul de procedură civilă*, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Constatările și aprecierea instanței de judecată

21. Analizînd materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanța de judecată concluzionează că acțiunea deferită judecării este întemeiată și urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

22. Conform art. 121 din *Codul de procedură civilă*, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

23. Art. 130 alin. (1)-(3) din *Codul de procedură civilă* prevede că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Cu referire la solicitarea desfacerii căsătoriei

24. În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că ***** și ***** au încheiat căsătoria la *****, înregistrată sub nr. *****, la Oficiul de Stare Civilă sectorul Botanica, mun. Chișinău, ceea ce se confirmă prin certificatul de căsătorie anexat la materialele dosarului. De asemenea în ședința de judecată s-a stabilit că relațiile între părți au degradat substanțial, viața de familie între ei a eșuat, astfel căsătoria poartă doar un caracter formal.

25. În acest sens, instanța de judecată reține că, pîrîtului *****, în ședința de judecată a recunoscut și a fost de acord cu desfacerea căsătoriei. Respectiv, explicațiile pîrîtului confirmă încă o dată despre caracterul formal al familiei și nu combate cele descrise de reclamantă în cererea de chemare în judecată, or conform art. 123 alin. (6) din *Codul de procedură civilă*, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

26. Din cauza dedusă judecării rezultă că păstrarea căsătoriei nu mai este posibilă și a eșuat, iar soții nu mai pot menține familia.

27. În conformitate cu art. 36 alin. (4) din *Codul familiei*, în cazul apariției litigiilor între soți cu privire la copii, la partaj sau la întreținerea unuia dintre soți, desfacerea căsătoriei se face pe cale judecătorească.

28. Instanța de judecată subliniază că, desfacerea căsătoriei în cazul supus examinării nu este posibilă pe altă cale decît cea judecătorească, dat fiind faptului că incompatibilitățile de caractere, a lipsei încrederii reciproce și a viziunii diferite asupra modului și principiilor de conviețuire între soți au dus la neînțelegeri și nu mai

persistă relația de familie. Mai mult, faptul că pîrîtul este plecat peste hotarele țării, distanța și neînțelegerile permanente, atmosfera tensionată care există între soți de fiecare dată cînd pîrîtul revine în țară, concluzionează asupra imposibilității păstrării relației de familie și la inoportunitatea continuării căsătoriei.

29. Conform dispozițiilor art. 37 alin. (2) și (3) din *Codul familiei* desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească și în cazurile cînd există acordul la divorț al ambilor soți, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluționarea problemei. Instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

30. Instanța de judecată reține că, dispozițiile art. 2 din *Codul familiei*, reglementează principiile pe care se întemeiază relațiile familiale, printre care, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale. Respectiv, în speță, menținerea căsătoriei nu poate fi păstrată, în condițiile în care ambii soți nu doresc păstrarea familiei. Or, așa cum se desprinde și din cererea de chemare în judecată, traiul reclamantei împreună cu pîrîtul au eșuat din cauza înrăutățirii considerabile a relațiilor de căsătorie, iar incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare în privința principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create, au dus-o pe reclamantă la convingerea fermă că menținerea familiei este inoportună, motiv pentru care reclamanta *****, a optat pentru adoptarea unei soluții de desfacere a căsătoriei, considerînd că, menținerea căsătoriei este imposibilă.

31. Astfel, fiind stabilit că, ambii soți au optat în continuare pentru desfacerea căsătoriei, instanța nu poate ajunge la concluzia decît de a desface căsătoria dintre ***** și *****.

Cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor

32. Instanța relevă că, potrivit art. 3 alin. (1) și art. 9 din *Convenția internațională cu privire la drepturile copilului* adoptată la 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. Statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, ca această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu cînd părinții trăiesc separat și cînd urmează să se ia o hotărîre cu privire la locul de reședință al copilului.

33. În conformitate cu art. 63 alin. (1), (2) și (4) din *Codul familiei*, în cazul cînd părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vîrsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată,

ținînd cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vîrsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vîrsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.) În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, pînă la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent.

34. Astfel, instanța de judecată desprinde că criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copii minori îl reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului. O astfel de concluzie este degajată și din jurisprudența CtEDO, care statuează că un echilibru just trebuie să fie păstrat între interesele copilului și cele ale părintelui (*Neulinger și Shuruk contra Elveției,* 2010).

35. În ședința de judecată s-a constatat că, din relația reclamantei ***** și pîrîtului ***** a rezultat copilul ***** născut la *****, fapt confirmat prin copia certificatului de naștere seria *****(f.d.) unde la rubrica tata figurează *****, iar la rubrica mama – *****.

36. Astfel că, la determinarea domiciliului copilului minor, instanța de judecată urmează să țină cont de avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți, or dispozițiile art. 63 alin. (3) din *Codul familiei* stabilesc că, la determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți, în care va conține, după caz, și informația disponibilă privind actele de violență în această familie și persoana agresorului familial.

37. În cazul dedus judecării instanța de judecată consideră necesar a menționa că pîrîtul ***** a recunoscut acțiunea reclamantei în partea ce ține de stabilirea domiciliului copilului minor cu ultima, fapt consemnat în referința pîrîtului (f.d.), cît și în explicațiile pîrîtului date în ședința de judecată. În acest caz, se reține că între reclamanta ***** și pîrîtul ***** nu există un acord cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu toate că art. 63 alin. (1) din *Codul familiei* stabilește regula potrivit căreia, în cazul cînd părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinților.

38. Prin urmare, ținînd cont de prevederile art. 123 alin. (6) din *Codul de procedură civilă*, instanța de judecată a considerat necesar de a nu solicita avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul pîrîtului *****, dat fiind faptului că domiciliul copilului minor ***** din momentul de cînd părțile s-au separat, a fost cu mama sa, *****.

39. Din avizul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, mun. Chișinău instanța reține că, reclamant ***** își are domiciliul pe adresa ***** care locuiește împreună cu copilul *****. Apartamentul este constituit dintr-o odaie, bucătărie, antreu și boc sanitar, cu o suprafață totală de circa *****. Condițiile de trai și starea sanitară a locuinței sunt foarte bune, fiind dotată integrală cu mobilă și

tehnică de uz casnic necesară pentru un trai decent. Copilul dispune de masă de lucru, pat, articole vestimentare, dulap pentru hăinuțe, rechizite școlare etc. Frecventează clasa a II-a în cadrul *****din municipiul Chișinău. Suplimentar are activități extrașcolare frecventează înotul și secția de fotbal. În concluzie, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, mun. Chișinău consideră că ***** dispune de condiții sociale și de trai ce corespund necesităților pentru o dezvoltare armonioasă și eficientă a copilului minor, ***** născut la *****.

40. Pornind de la principiul interesele superioare ale copilului, care trebuie să fie luate în considerare cu prioritate, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului, reieșind din faptul că Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, mun. Chișinău consideră ca ***** dispune de condiții sociale și de trai adecvate normelor și abilităților părintești pentru a se putea ocupa de creșterea, educarea și întreținerea copilului ***** născută la *****, precum și faptul că pîrîtul este de acord ca domiciliul copilului minor ***** să-i fie stabilit împreună cu reclamanta *****, luînd în considerare și vîrsta copilului de *****, instanța de judecată ajunge la concluzia de a stabili domiciliul copilului minor: ***** născută la ***** cu mama *****.

Cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor

41. Conform art. 18 alin. (1) și art. 27 alin. (2) din *Convenția internațională cu privire la drepturile copilului*, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. Părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

42. Dispozițiile art. 58 alin. (1) și art. 74 alin. (1) din *Codul familiei*, stabilesc că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul daca copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. Părinții sînt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

43. Articolul 76 din *Codul familiei* stabilește că, în cazurile cînd părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu şi/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei bănești fixe

încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

44. Pornind de la aceste dispoziții legale și ținînd cont că, domiciliul copilului minor ***** născută la *****, a fost stabilit cu mama acestuia *****, obligația de întreținere urmează a fi opozabilă și pîrîtului *****.

45. Atît din cererea de chemare în judecată cît și din explicațiile părților instanța de judecată reține că pîrîtul ***** nu este angajat oficial în cîmpul muncii și are venituri ocazionale.

46. Instanța de judecată consideră că, în situația în care tatăl copilului minor, pîrîtul *****, din explicațiile date în ședința de judecată, la moment nu are un loc de muncă stabil și nu dispune de venituri regulate, iar pîrîtul contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă* nu a prezentat careva probe ce ar convinge instanța contrariul, este întemeiată cerința reclamantei ***** cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor într-o sumă bănească fixă. Mai mult ca atît, prin explicațiile pîrîtului și reprezentantului său, au susținut că pîrîtul ar fi de acord să achite pensie de întreținere pentru copilul minor în sumă bănească fixă de 2 000 lei (f.d. 46). În acest sens, se reține că pîrîtul dorește și nu se exonerează de la întreținerea în continuare al copilului minor *****.

47. Instanța de judecată consideră necesar de menționat că, normele de drept național şi internațional stabilesc că răspunderea pentru creşterea copiilor şi asigurarea dezvoltării lor le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului, deoarece oricărui copilul îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală şi socială, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

48. Pentru a reține suma care urmează a fi încasata în calitate de pensie pentru întreținere a copilului minor, instanța de judecată va asigura un echilibru între posibilitățile financiare ale părinților și necesitățile copilului minor punând ca prioritate interesele acestuia, luând în considerație (i) vârsta copilului de *****, (ii) faptul că copilul necesită îngrijire continuă, mama minorului suportând cheltuieli pentru satisfacerea nevoilor materiale al acestuia (medicamente, hrană, îmbrăcăminte, activități extrașcolare etc.), (3) faptul că tatăl copilului dorește să ajute financiar la întreținerea acestuia și (4) că mama este angajată oficial în cîmpul muncii, fapt relatat în ședință de către reclamanta *****.

49. Se învederează că la stabilirea cuantumului instanța de judecată va lua în considerație informația de la Biroul Național de Statistică referitor la minimul de existență pentru copii semestrul I al anului 2023 cu vârsta de 7-17 ani, care constituie 3 470,40 lei, precum și informația privind consumul mediu lunar, concomitent luând în considerație și existența venitului lunar al reclamantei.

50. Mai mult ca atît, instanța va reține ca fiind în interesul superior al copilului și faptul că ***** frecventează înotul și secția de fotbal, care de altfel părțile și-au exprimat acordul ca minorul ***** să frecventeze în continuare aceste activități extrașcolare. Prin urmare, activitățile extrașcolare respective presupune o dezvoltare fizică și intelectuală a copilului, fiind o responsabilitate a părinților dezvoltată în art. 60 alin. (2) din *Codul familiei*, care prevede că, părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. Așadar fiind, activitățile respective implică cheltuieli suplimentare altele pe lîngă minimul de existență pentru copiii, care de altfel sunt opozabile ambilor părinți grație dispozițiilor art. 74 alin. (1) din *Codul familiei*.

51. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, instanța de judecată va lua în considerare: (i) necesitățile copilului minor punînd ca prioritate interesele acestuia, (ii) posibilitățile financiare ale părinților, anume că pîrîtul ***** este de acord să achite pensie de întreținere copilului, doar că în cuantum de 2 000 de lei lunar, (iii) informația de la Biroul Național de Statistică referitor la minimul de existență pentru copii semestrul I al anului 2023 cu vîrsta de 7-17 ani, (iv) faptul că copilul minor se află la educația și întreținerea reclamantei, care de fapt a suportat și suportă în continuare cheltuieli pentru satisfacerea nevoilor materiale al copilului și (v) faptul că ***** frecventează înotul și secția de fotbal, activități extrașcolare în vederea dezvoltării fizice și intelectuale a copilului.

52. Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cerința privind încasarea de la ***** în beneficiul Mihaelei Munteanu a pensiei pentru întreținerea copilului minor ***** născut la *****, în mărime bănească fixă plătită lunar, în mărime de 3 000 lei, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 05 ianuarie 2023 și până la atingerea majoratului de către copil. În rest, pretențiile se resping, ca neîntemeiate.

Cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare

53. Reclamanta ***** solicită încasarea de la ***** a sumei de ½ din cheltuielile efectuate de către reclamantă în vederea întreținerii și educației copilului minor ***** care constituie 38 008 lei și a sumei de ½ din cheltuielile viitoare efectuate de către reclamantă în vederea întreținerii și educației copilului minor ***** care vor constitui lunar suma de 3 645 de lei, pînă la atingerea majoratului a acestuia;

54. Reclamanta ***** pretinde că a suportat cheltuieli în sumă de 76 015 lei pentru: alimentație, instruire și tratament medical – 32 450 lei, întreținere – 4 753 lei, tratament medical – 23 513, 1 lei, sărbătorirea zilei de naștere a copilului – 7 907,65 lei, servicii comunale – 7 391,3 lei. Respectiv solicită recuperarea din contul pîrîtului a sumei de ½ din aceste cheltuieli care constituie 38 008 lei.

55. Conform art. 79 din *Codul familiei*, în caz de litigii și de circumstanțe excepționale (boală gravă, mutilare a copilului minor sau a celui major inapt de muncă, necesitatea achitării cheltuielilor privind îngrijirea acestora etc.), în lipsa contractului între părți, instanța judecătorească poate obliga pe fiecare dintre părinți să participe la cheltuielile suplimentare generate de aceste circumstanțe. (2) Modalitatea participării

părinților la cheltuielile suplimentare, precum și cuantumul acestor cheltuieli sînt stabilite de instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părinților și copiilor și de alte circumstanțe importante. Cuantumul cheltuielilor suplimentare se stabilește într-o sumă bănească fixă, ce va fi achitată lunar. (3) Instanța judecătorească poate obliga părinții să participe la cheltuielile suplimentare deja făcute, precum și la viitoarele cheltuieli suplimentare.

56. Instanța de judecată menționează că dispozițiile art. 79 din *Codul familiei* pune în sarcina părinților să participe la cheltuielile suplimentare generate de circumstanțele excepționale. Cu toate acestea, este de menționat că, circumstanțele excepționale survin din împrejurări independente de voința părților care sunt impuse de a suporta cheltuieli suplimentare altele decît cele cu caracter de stabilitate, iar cuantumul cheltuielilor respective urmează a fi stabilite, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părinților și copiilor și de alte circumstanțe importante.

57. În circumstanțele cauzei deduse judecării, instanța de judecată reține că sumele de bani prezentate de reclamanta ***** ca fiind cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor ce urmează a fi încaste din contul pîrîtului *****, sunt generate de împrejurările survenite din acțiunile reclamantei care de altfel deliberat le-a suportat, deși reclamanta consideră că aceste cheltuieli sunt generate de circumstanțe excepționale. Cu toate acestea, cheltuielile pentru întreținerea copilului minor sunt atribuite la cheltuielile pentru plata pensiei de întreținere, care în aceasta categorie intră și cheltuielile pentru alimentație. Or, acestea reprezintă mijloacele necesare traiului potrivit cu nevoile copilului minor, inclusiv mijloacele pentru educare, învăţătură şi pregătirea lui profesională. Respectiv aceste cheltuieli sunt opozabile exclusiv reclamantei *****, care nu pot fi puse pe seama pîrîtului *****, or contrar dispozițiilor art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, reclamanta nu a prezentat probe pertinente în vederea justificării faptului că aceste cheltuieli suplimentarea au fost generate de circumstanțe excepționale în sensul impus de art. 79 din *Codul familiei*.

58. Cît ține de cheltuielile pentru serviciile comunale solicitate de reclamantă de a fi încasate din contul pîrîtului, acestea nu pot fi atribuite la categoria cheltuielilor prevăzute de dispozițiile art. 79 din *Codul familiei*, or de aceste servicii avea necesar *a priori* reclamanta, iar în virtutea art. 16 și 19 alin. (1) din *Legea nr. 338/1994 privind drepturile copilului* fiecare copil are dreptul să coabiteze cu familia, iar copiii au aceleaşi drepturi ca şi ceilalţi membri ai familiei la folosirea spaţiului locativ, iar copiii, membri ai familiei proprietarului locuinţei, au aceleaşi drepturi la folosirea şi moştenirea acesteia. Respectiv, folosirea locuinței de către copil în care locuiește cu mama, inclusiv beneficierea de serviciile comunale, sunt cheltuieli indispensabile ale reclamantei în calitate de beneficiar direct a acestor servicii, dar și de faptul că este părintele cu care locuiește minorul. Prin urmare aceste cheltuieli sunt opozabile reclamantei, fiind consolidate și de cele invocate în referință de către pîrît precum că, aceasta este o cerință abuzivă și neîntemeiată, deoarece cheltuielile respective nu fac parte din categoria circumstanțelor excepționale care ar da motiv instanței de judecată să oblige partea să o achite.

59. Mai mult, instanța apreciază ca fiind justificate argumentele pîrîtului invocate în referință precum că, toate cheltuielile de tratament medical, inclusiv analize medicale costisitoare puteau fi date in instituție medicală de sector, unde acestea sunt gratuite pentru copii. În acest sens, instanța reiterează că în corespundere cu art. 4 alin. (4) lit. a), coroborat cu art. 6 alin. (3) lit. e) din *Legea nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală*, copiii cu vîrsta de pînă la 18 ani sunt asigurați obligatoriu de asistență medicală de către Guvern. Prin urmare, faptul că reclamanta ***** a optat în favoarea investigațiilor și consultațiilor copilului minor ***** de către o instituție medico-sanitară privată, îi sunt opozabile cheltuielile suportate, atît timp cît copiii cu vîrsta de pînă la 18 ani sunt asigurați obligatoriu de asistență medicală de către Guvern, fapt pentru care statul ar urma să asigure toate cheltuielile suportate. Cu atît mai mult, în ședința de judecată reclamanta a recunoscut că pîrîtul efectua careva transferuri de bani pentru întreținerea copilului.

60. În altă ordine de idei, instanța reține că reclamanta, contrar dispozițiilor art. 117 coroborat cu art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă* nu a prezentat probe pertinente și utile în vederea susținerii poziției sale că sumele de bani solicitate cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor au fost suportate exclusiv pentru copilul minor ***** necesare traiului zilnic dar şi cele necesare educării, învăţării şi pregătirii sale profesionale. De altfel, aceste rațiuni sunt combătute de declarațiile pîrîtului din referință prin care susține că cheltuielile de consum suportate în interesul copilului minor ***** au fost făcute benevol de către reclamantă, coroborate cu cele reținute de instanță prin care sumele de bani prezentate de reclamanta ***** ca fiind cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor ce urmează a fi încasate din contul pîrîtului *****, sunt generate de împrejurările survenite din acțiunile reclamantei care de altfel deliberat le-a suportat. Or, în conformitate cu art. 121 din *Codul de procedură civilă*, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

61. Astfel, instanța subliniază că prin admiterea încasării acestor cheltuieli suplimentare pretinse a fi suportate de către reclamanta *****, ar submina starea materială și familială a pîrîtului *****. Prin urmare, acest capăt de cerere, instanța îl respinge ca fiind neîntemeiat.

62. Cît ține de cheltuielile viitoare efectuate de către reclamantă în vederea întreținerii și educației copilului minor ***** care vor constitui lunar suma de 3 645 lei, pînă la atingerea majoratului a acestuia, instanța le apreciază ca fiind în esență cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor. Astfel, instanța reiterează că obligaţia legală de întreţinere a părintelui către copilul său minor reprezintă acea obligaţie impusă de lege în care părintele căruia nu i s-a încredinţat copilul acordă acestuia mijloacele necesare traiului, inclusiv satisfacerea nevoilor spirituale respectiv mijloacele pentru educare, învăţătură şi pregătirea lor profesională.

63. Însăși pensia de întreținere constituie acea plată lunară pentru viitor în care urmează a fi încasată pentru a asigura cu mijloacele necesare traiului copilului, inclusiv pentru

creștere, educare și pregătire profesională și alte mijloace necesare satisfacerii nevoilor. Prin urmare, aceste cheltuieli pretinse de reclamantă reprezintă cheltuieli necesare în vederea desfășurării activităților extrașcolare ale minorului *****. Cu toate acestea, instanța de judecată a luat în considerare cheltuielile respective, fiindule atribuite la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor într-o sumă bănească fixă, or în sensul art. 79 alin. (3) din *Codul familiei* intră cheltuieli suplimentare care de fapt sunt de altă natură, generate de circumstanţe excepționale așa cum a fost mai sus explicate de instanță.

64. Prin urmare, alegațiile reclamantei precum că suma de 3 645 lei lunar reprezintă cheltuielile care vor fi suportate în viitor în legătură cu instruirea copilului, instanța le apreciază ca fiind declarative, atît timp cît dispozițiile art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă* pune în sarcina fiecărei părți să-și dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

65. Din aceste motive instanța ajunge la concluzia de a respinge capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor suplimentare în sumă de 38 008 lei, precum și a sumei de 3 645 de lei, pînă la atingerea majoratului copilului minor, ca fiind neîntemeiată.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată

66. În conformitate cu art. 82 din *Codul de procedură civilă*, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuieli de judecare a pricinii.

67. Potrivit art. 94 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

68. În acest sens instanța va dispune încasarea de la pîrîtul ***** a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 140 lei, dintre care 100 de lei pentru cerința privind stabilirea domiciliului copilului minor, iar 40 de lei pentru cerința privind desfacerea căsătoriei, avînd în vedere dispozițiile art. 3 pct. 1) lit. c) și e) din *Legea taxei de stat nr. 1216/1992*.

69. Totodată, instanța de judecată menționează că potrivit art. 85 alin.(1) lit.a) din *Codul de procedură civilă* de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanții în acțiunile de încasare a pensiei de întreținere.

70. În conformitate cu art. 98 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

71. În acest context, reclamanta ***** fiind scutită prin lege de la achitarea taxei de stat, necesară pentru examinarea pretenției privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, odată cu admiterea parțială a pretențiilor din cererea de chemare în judecată, prin prisma normelor sus citate, instanța de judecată urmează să încaseze de

la pîrîtul ***** la bugetul de stat taxa de stat în mărime de 1 080 lei (3000 lei x 12 luni x 3%).

Cu privire la cheltuielile pentru asistență juridică

72. În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din *Codul de procedură civilă*, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

73. Pornind de la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

74. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate. Aici necesită a fi evidențiat că pentru determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor compensației acordate și pentru o apreciere corectă se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul și munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h) natura și durata relației dintre avocat și client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

75. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: (i) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); (ii) copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; (iii) listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

76. Instanța de judecată subliniază că potrivit jurisprudenței CtEDO în cauza *Iatridis împotriva Greciei* (cererea nr. 31107/96, 19 octombrie 2000, §55) Curtea a notat că, reclamantul a încheiat cu avocații săi un acord de consiliere cu privire la onorariile acestora, care ar fi similar cu un acord de comision de urgență. Acestea sunt acorduri prin care clientul unui avocat este de acord să plătească pentru acesta din urmă, ca și cu taxele, un procent din suma pe care instanță o poate acorda. Astfel de acorduri pot demonstra, în cazul în care sunt executorii din punct de vedere legal, că sumele solicitate sunt efectiv plătite de reclamant. Acordurile de această natură, care creează obligații numai între avocat și client, nu poate angaja Curtea, care trebuie să evalueze nivelul costurilor și cheltuielilor care trebuie acordate, referindu-se nu numai la faptul dacă costurile au fost efectiv suportate, ci și la caracterul rezonabil al acestora. Astfel,

Curtea se bazează evaluarea pe alte materiale furnizate de solicitant în susținerea pretențiilor sale, adică numărul de ore lucrate și numărul de avocați impuse de prezenta cauză, precum și tariful perceput de aceștia pentru o oră de lucru.

77. În hotărîrea *Amihalachioaie împotriva Moldovei* (cererea nr. 60115/00, 20 aprilie 2004, §47), Curtea a remarcat că în conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime. În această privință, Curtea poate să se bazeze pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

78. În cazul supus judecării, rezultă că ***** a fost reprezentată pe parcursul procesului de avocatul *****, fapt confirmat prin mandatul avocațial anexat la materialele cauzei (f.d. 34).

79. Deși avocatul Crășmari Natalia a anexat bonul de plată seria ***** din ***** a cheltuielilor de asistență juridică, nu a prezentat un raport cu privire la activitatea sa și durata acțiunilor desfășurate în cauză. Din materialele dosarului se observă că avocatul Crășmari Natalia a acordat asistență juridică ***** prin participarea la toate ședințele, efectuînd și alte acțiuni în cadrul cauzei, cum ar fi: întocmirea cererii de chemare în judecată concretizate suplimentare, administrarea probelor, precum și asistarea Mihaelei Munteanu în cadrul procesului.

80. Totodată, instanța de judecată reține că acțiunea înaintată nu este de o complexitate sporită, obiectul litigiului nefiind o noutate – desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, iar problemele ridicate în fața instanțelor de judecată nu sunt dificile, mai mult ca atît, nu a fost necesară aptitudini sau cunoștințe speciale necesare pentru a acorda asistență juridică, or chiar din însăși cererea de chemare în judecată nu se întîlnește trimiteri la jurisprudența națională sau internațională care ar atesta că avocatului i-ar fi limitată capacitatea de a lucra la alte cauze sau că a avut restricții de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei.

81. Instanța de judecată reține că avocatul ***** a omis să anexeze la materialele cauzei un raport cu privire la lucrul efectuat în calitate de avocat în cauza respectivă, în care să fie descrise suficient de detaliat acțiunile întreprinse și timpul cheltuit. În jurisprudența CtEDO, neprezentarea dării de seamă a dus la respingerea pretenției cu privire la costuri și cheltuieli (a se vedea *Lupăcescu și alții c. Moldovei*, 21 martie 2006, § 40 și *Amihalachioaie c. Moldovei*, 20 aprilie 2004, § 47).

82. Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică estimate de avocatul Crășmari Natalia în sumă de 5 000 lei nu sunt reale, rezonabile și nici necesare. Cuantificând timpul utilizat de avocat și reieșind din faptul că litigiul nu prezintă complexitate sporită, nefiind necesare cunoștințe aprofundate în domeniu, instanța de judecată consideră rațional și echitabil a încasa suma de 3 500 lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor în sumă de 1 500 lei se resping, ca fiind neîntemeiate.

Cu privire la executarea imediată a hotărîrii

83. Conform art. 256 alin. (1) lit. a) din *Codul de procedură civilă*, urmează a fi executate imediat ordonanța sau hotărîrea judecătorească prin care pîrîtul este obligat la plata pensiei de întreținere.

84. Cu toate acestea, Curtea Constituțională prin Hotărîrea sa nr. 39 din 14 octombrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin.(2) lit. d) și 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova, s-a expus la pct. 67 că, până la reglementarea de către Parlament a termenelor de executare benevolă, înainte de transmiterea documentului executoriu pentru executare silită, se va aplica termenul de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii pentru executarea benevolă, similar termenului prevăzut de articolul 60 alin.(3) din Codul de executare. În cazul hotărârilor cu executare imediată prevăzute la art. 256 din Codul de procedură civilă acest termen se va calcula de la data pronunțării.

85. Avînd în vedere că pîrîtul ***** a fost obligat la plata pensiei de întreținere a copilului minor ***** născută la *****, și aplicînd raționamentele Curții Constituționale din Hotărîrea sa nr. 39 din 14 octombrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin.(2) lit. d) și 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova, instanța de judecată va dispune executarea imediată a hotărîrii judecătorești în această parte, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.

86. În conformitate cu prevederile art. art. 238 - 241 Codul de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** către *****, cu participarea intervenientului accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Căsătoria încheiată între *****, IDNP: ***** şi *****, IDNP: ***** înregistrată la ***** la OSC sectorul Botanica, municipiul Chișinău, actul de căsătorie nr.*****, se desface.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorţ la Instituţia Publică Agenţia Servicii Publice, taxa de stat în mărime de 1000% din unitatea convenţională, ceea ce constituie 200 (două sute) lei 00 bani, se încasează în beneficiul statului de la *****, IDNP: ***** și *****, IDNP: *****, a cîte 100 (una sută) lei 00 bani, de la fiecare.

Se stabileşte domiciliul copilului minor, ***** născut la *****, IDNP:*****, cu mama *****, IDNP: *****.

Se încasează de la *****, IDNP: ***** în beneficiul *****, IDNP: ***** pensia pentru întreținerea copilului minor ***** născut la *****, IDNP: *****, în mărime de 3 000 (trei mii) lei 00 bani, lunar, începînd cu data depunerii cererii de chemare în judecată

– 05 ianuarie 2023 și pînă la atingerea de către copil a vîrstei de majorat.

În rest, cererea de chemare în judecată, se respinge, ca neîntemeiată.

Se încasează de la *****, IDNP: *****, în beneficiul statului, taxa de stat, în mărime de 1 080 (una mie optzeci) lei 00 bani.

Se încasează de la *****, IDNP: ***** în beneficiul *****, IDNP: ***** cheltuielile de judecată, constituite din: taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 140 (una sută patruzeci) lei 00 bani și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3 500 (trei mii cinci sute) lei 00 bani.

Se respinge cererea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 500 (una mie cinci sute) lei 00 bani, ca neîntemeiată.

Conform art. 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, pct. 67 al Hotărârii Curții Constituționale, nr. 39 din 14.10.2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin.(2) lit. d) și 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova, prezenta hotărâre, în partea plății pensiei de întreţinere, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.

Copia hotărîrii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Instituţia Publică Agenţia Servicii Publice.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Chişinău în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Tatiana Sîrcu**